Nebr State Hist-Socy

Danskeren.

„Danskeren" udkommer hver Tirsdag og Fredag. Fredags-Udgave. „Danskeren" koster kun $1.50 pr. Aargang.

Nr. 44. Blair, Nebr., Fredag d. 2. Juni 1905. 14. Aarg.

Det store Søslags Resultater.

Ruslands Tab større, Japans mindre end man antog.

Russernes Tab: 22 Skibe, 3 Admiraler og 3000 Mand fangne, 5000 faldne.

Japans Tab: ca. 200 Mand faldne, 3 Torpedobaade tabte.

Søslaget ved Tsuøerne eller Tsushima i Koreastrædet vil sikkert gaa over i Historien som det største siden Søslaget ved Trafalgar i 1805, hvor Lord Nelson i Spidsen for den engelske Flaade besejrede Frankrigs og Spaniens forenede Flaader. Altsaa det største for et Hundrede Aar, og det er da ogsaa at ønske og haabe, at Verden ikke skal blive Vidne til et lignende igen de første 100 Aar.

Allerede i et Par Dage har Antallet af de Skibe, Russerne tabte, været sat til 22. Og efter Melding fra Vladivostok er kun Krydseren Almaz og Jagerne Grozny, Brava og Terisiaty ankomne dertil. Alle Russernes 8 Slagskibe mistede de, 6 gik til Bunds, og 2 tog Japanerne. Og af deres Krydsere synes jo kun een reddet. At Admiral Nebogatoff, Chefen for den anden Østersøflaade, var tagen til Fange, var strats klart nok, ligesaa at Ad. Voelkersam var fangen. Men at Flaadens Øverstkommanderende, Admiral Rojestvensky, ogsaa var Fange, det vilde Russerne ikke indrømme, men nu synes dette ogsaa hævet over al Tvivl. Han er baade fangen og haardt saaret. Dog er der Haab om, at han kan komme sig. Og med Rojestvensky blev ogsaa flere af hans Stabsofficerer fangen.

Japanernes Tab rapporteres fra Tokio kun at være tre Torpedobaade sunkne, 3 Officerer faldne og 200 Mand faldne og saarede (disabled). Det paastaas af den russiske Kaptajn, som landede i Vladivostok paa Almaz, at to af Japanernes Slagskibe sank; men det er næppe troligt, da Togo gentagende har rapporteret, at hans Flaade ingen nævneværdig Skade har taget.

Det siges ogsaa, at Krydseren Gromoboi, der har ligget i Havnen ved Vladivostok, og som var sejlet syd paa for at forenes med Rojestvenskys Flaade, er rendt paa en Japansk Mine og sunken med 800 Mand, hvoriblandt Admiral Strydeloff menes at have været. Dette har vi dog ikke set stadfæstet.

Togos sidste Rapport.

Tokio, 31. Maj, 1 P. M. — Admiral Togo melder, at alle de tagne Skibe, som sendtes til Sasebo, er ankomne, og deres Besætninger er landsatte. Admiral Rojestvensky er indlagt paa Marinehospitalet. Beretningen om, at Admiral Enquist var tagen til Fange, viser sig at være en Fejltagelse, foraarsaget ved Mistydning af et traadløs Telegram.

Admiral Togo beretter ogsaa, at to russiske Hospitalskibe, som fulgte Rojestvenskys Flaade ind i Korea-Strædet den 27. Maj, mistænktes for at have overtraadt Haag-Konventionen, og, paa Grund af den store Nødvendighed af strategisk Tryk, opholdt han dem midlertidig og tog dem til Sasebo den 28. Maj.

Efter Kejserens Anvisning, har Admiral Ito instrueret Togo at lade Admiral Nebogatoff og andre russiske Officerer sende Rapport om Slaget og en Liste over Kasualiteterne og Fangerne til den russiske Kejser. Officererne af Slagskibene Orel og Necholai 2. og af Kystforsvarsskibene „Admiral Apraxine" og „Admiral Seniavin" skal faa Lov at vende tilbage til Rusland paa deres Parol. Skaden, der tilføjedes den japanske Flaade, siger Togo, var ubetydelig.

Kun tre Torpedobaade tabtes. Ingen Slagskibe eller Jagere tabtes.

Japans Kejser har udstedt følgende Reskript til Admiral Togo:

Vor forenede Flaade mødte Fjendens Flaade i Korea-Strædet og efter nogle Dages desperate Kamp tilintetgjordes denne og fuldførte en eksempelløs Daad.

Vi er glade ved, at vi, ved vore Officerers og Meniges Loyalitet, har været i Stand til at svare til vore Forfædres Aand.

Om end Krigen bliver langvarig, haaber vi, at De vil være loyal og tapper og opnaa et heldigt Resultat.

Til Marinen udsteder han følgende Reskript:

„Vor Marine, med den bedste Strategi og den største Tapperhed, tilintetgjorde Fjendens Eskadre og svarede til, hvad vi haabede.

Vi sætter stor Pris paa Deres glimrende Succes.

En senere Melding paastaar, at Admiral Voelkersam ikke er fangen men omkommen.

Fra Stillingen paa Landet.

I Onsdags læstes følgende Telegram fra St. Petersborg:

General Linevitch har meddelt Czaren over Telegrafen, at Rygtet om Rojestvenskys Nederlag har naaet at blive udbredt blandt Soldaterne, og Tropperne er i aabent Oprør. Generalen siger, at Situationen er meget kritisk, og han frygter for slemme Resultater blandt Landstyrken ved Fronten.

Videre meddeles der, ogsaa over St. Petersborg, at Feltmarschal Oyama allerede har sine Hære i Bevægelse og foretager en almindelig Fremrykning. Et afgørende Slag ventes derfor i Løbet af Ugen.

General Linevitch er beredt paa at optage den sidste Kamp. Han har henved 400,000 Soldater, deriblandt to Armekorps, som i de sidste Dage er ankommen fra Rusland. Han er bleven forstærket med flere Hundrede Feltkanoner i Stedet for dem, der blev taget under Tilbagetoget fra Mukden.

De russiske Autoriteter antager at Oyama har 420,000 kampdygtige Japanere under sin Kommando. Af disse er 80,000 Forstærkninger, som han har modtaget siden Slaget ved Mukden.

I Løbet af de sidste tre Uger har Japanerne sendt Hærafdelinger rundt i nordøstlig Retning for at omgaa Russernes venstre Fløj. Men Generalstaben venter Oyamas Hovedangreb vest for Jernbanelinien.

Man venter, at Oyama vil sende den uovervindelige General Nogi paa en Flankebevægelse mod Russernes venstre Fløj for at afskære den russiske Arme al Forbindelse med Vladivostok.

Ruslands Tab.

En lille Notits i „Daily News i Aftes paastaar, at Rusland i de to Dages Slag i Koreastræde tabte Krigsskibe til en Værdi af $65,000,000. Ligesaa mange Førsteklasses Krigsskibe, som sejlede under amerikansk Flag i det berømte Slag ved Santiago, er sunken i de umaalte Dybder i Korea-Strædet.

Kejser Wilhelm raader til Fred.

Konference i Tsarskoe Selo.

St. Petersborg, 1. Juni. — Meddelelser, som er modtagne fra Berlin i Dag, vil vide, at Kejser Wilhelm har sendt et urgerende Telegram til Czaren og tilskynder ham til at slutte Fred med Japanerne.

Efter Telegrammet fulgte et langt autografisk Brev fra den tyske Herster om samme Sag. I Brevet pointeres Grundene, hvorfor Rusland bør opgive Kampen.

Med det samme kan det meddeles, at der den 31. Maj holdtes en Konference i det kejserlige Palads Tsarskoe Selo af Czaren og hans Ministre, men intet er offentliggjort om deres Forhandlinger. Da Ministrene returnerede til St. Petersburg, var de meget tavse og indesluttede. Prins Obolensky, som samme Dag havde Audiens hos Czaren, fandt ham meget bestemt paa, at Krigen skulde fortsættes. Rygter vil dog vide, at Spørgsmaalet om Krigens Fortsættelse var det første, der behandledes, og at der bragtes stærke Argumenter for Fred, bl. a. et Telegram fra General Linevitch.

Japansk Monroe-Doktrin.

Fra Tokio meddeles under 1. Juni, at Japan spekulerer paa en Monroe-Doktrin for Østasien. Medens der allerede i nogen Tid har været Tale om den Ting, saa diskuteres den nu efter Ødelæggelsen af den russiske Flaade ret livlig. Det kan efter bedste Autoritet meddeles, at en kejserlig Kommission, bestaaende af de ældre Statsmænd, Cheferne for Militærstabene og nogle af de stærkeste Mænd i Kejserdømmet, allerede er i Arbejde med at formulere Planer for Doktrinen og Metoder for dens Kundgørelse.

Det paastaas, at der intet Stridt vil blive gjort, før Fredsbetingelserne med Rusland er ordnede. Men da, paastaas der, har Japan i Sinde at indtage samme Stilling i Forhold til østre og sydøstre Asien, som United States indtager i Forhold til Nord- og Sydamerika.

De vestlige Magters bestaaende Rettigheder vil blive respekterede, men ingen europæisk eller amerikansk Magt skal siden kunne erhverve Territorium i Asien.

Man mener, at Frankrig vil komme til at føle Virkningen af den nye Doktrin, og at der ikke vil hengaa lang Tid, efter at den russiske Hær i Manchuriet er overvunden, før den vil blive anvendt i Forhold til Frankrig.

Frankrig vil blive kaldt til Regnskab for dets Rektifikation af Grænsen mellem det indo-kinesiske Besiddelser og det kinesiske Kejserdømme.

Der er bitter Følelse i Japan imod Frankrig, thi for det japanske Øje ser det ud, som Frankrig har handlet som Ruslands allierede under hele Krigen.

Japan føler sig sikker paa, at det snart vil have en Flaade, der vil være stærk nok til at hævde enhver Stilling, det maatte indtage i Østasien, og en Styrke, der vil overgaa andre Magters med Undtagelse af Englands og United States'.

Man aner dog ingen Vanskeligheder. De Forenede Staters Stilling paa Philippinerne vil ikke blive angrebet. Japan har ingen teritoriel Ambition at tilfredsstille, og i den fredelige Handelskamp, som vil følge Krigen, vil det ikke benytte sig af andre Fordele end dem, det naturlig besidder.

Bombe efter Alfonso.

Paris, 1. Juni. — Ved Midnatstid i Onsdags blev der gjort et Forsøg paa at dræbe Kong Alfonso og Præsident Loubet, medens de kørte sammen fra en Gala-Opvisning.

Da de kom nær til Grand Operahus, kastedes der en Bombe efter det fyrstelige Køretøj. Stumper af Bomben saarede fem Mennesker, dræbte eller lemlæstede flere Kavaleriheste af en Eskorte, som ledsagede Køretøjet og slog Øjet ud paa et Barn.

Som ved et Mirakel undgik Kongen og Præsidenten at blive skadet.

En Mand, som antoges for at have kastet Bomben, arresteredes tillige med to andre, der antoges at være hans Kammerater. En af de tre er kun 14 Aar.

Paul Morton — Bonaparte.

Om kort Tid — der siges til 1. Juli — trækker Paul Morton sig tilbage fra Stillingen som Marineminister. Han skal saa overtage Præsidentskabet over New York Subway System med den tønne Løn af $50,000 om Aaret.

Som hans Efterfølger har Præsidenten udnævnt Charles J. Bonaparte af Baltimore. Denne Udnævnelse vakte stor Forbavselse blandt Præsidentens Raadgivere, da Bonapartes Navn aldrig havde været nævnt i Forbindelse med denne Sag. Men nu er man kommen under Vejr med, at Bonaparte i længere Tid har været Præsidentens fortrolige Ven, og at han ofte har taget ham paa Raad i offentlige Anliggender. Det skal saaledes være efter hans og Holmes Conrads Raad, Præsidenten tog fat paa at undersøge Postsvindlerierne.

Fra Baltimore fortælles om Bonaparte: Medens han præsiderede i et Reform League Bestyrelsesmøde, vistes der ham et Telegram om hans Udnævnelse til Marineminister, og han erklærede, at han modtog Udnævnelsen. „Der er ikke mere at sige", tilføjede han, „end at jeg vil prøve at gøre min Pligt og efterlade en tillidsværdig Rekord."

Robert W. Furnas død.

Robert W. Furnas, tidligere Guvernør af Nebraska, døde i Lindell Hotel i Lincoln, Nebraska, om Aftenen Kl. 10.50 den 1. Juni.

Robert W. Furnas' Bigrafi er ganske interessant. Her nogle Træk.

Tidligere Guvenør R. W. Furnas, Pioner, Journalist, Farmer og Hortikulturist, var født den 5. Maj 1824. 17 Aar gammel begyndte han som Typograf-Lærling. I Trykkeriet fik han al sin Uddannelse med Undtagelse af et Aar i „Common School". 23 Aar gammel købte han Troy Times, Ohio, et „Whig" Blad. Det udgav han i 5 Aar. Saa var han i Jernbane- og siden Assurance-Forretning. 1856, den 6. April, kom han til Nebraska med 18 Cents i Lommen. Allerede i Juni samme Aar fik han et Blad i Gang i Brownsville, Neb., „Nebraska Advertiser". Og han forstod at avertere Nebraska og synge dens Pris gennem sit Blad, saa han trak Folk hertil.

Under Borgerkrigen blev han „commissioned" som Oberst og organiserede en indisk Brigade paa tre Regimenter. Efter Krigen kom han tilbage til Nebraska, hvor han siden har beklædt mange betydelige Stillinger.

I 1873 blev han valgt til Guvernør. Da hans Termin var ude, nægtede han at modtage Genvalg. Han var træt af det.

Han var Formand for baade Agerdyrknings-, Havedyrknings- og historiske Selskaber. Godt gjort af en „printer boy".

Alvorlig Krise i Norge.

Kong Oskar nægter at underskrive Konsulatloven.

Statsraadet indgiver sin Afskedsansøgning.

Kongen skyldes for at krænke Forfatningen.

(Efter „Skand.")

Kristiania, 29de Maj. — I Statsraad i Dag har Ministeriet Michelsens samtlige Medlemmer atter indgivet deres Afskedsansøgninger.

Det er den almindelige Antagelse her, at dersom Kongen vedblivende vægrer sig ved at sanktionere Konsulatloven, vil Unionens Opløsning blive Følgen. Intet tyder dog endnu paa, at Sverige for den Sags Skyld vil stride til Anvendelse af Vaabenmagt, skønt Norge er fuldt beredt ogsaa paa en saadan Udgang paa Krisen.

Da Kongen i Statsraad i Lørdags meddelte, at han ikke agtede at sanktionere Loven, indleverede de tilstedeværende Statsraader med Statsministren i Spidsen deres Afskedsansøgninger, som de forlangte øjeblikkelig behandlet, idet ingen af dem vilde være i Stand til at undertegne Kongens Sanktionsnægtele, som de ansaa skadelig for Riget. De fandt, erklærede de, ikke at kunne forsvare Forkastelse af Konsulatloven, som enstemmig var vedtaget af Storthinget og enstemmig krævedes af det norske Folk og af Landets Regering. En saadan Fremfærd vilde efter deres Mening ikke alene være stridende mod Norges Interesser, men var en Fremgangsmaade fra Kongens Side, som de fandt stridende mod Norges Forfatning og al konstitutionel Praksis.

Kongens Holdning til Konulatloven kom for mange som en stor Overraskelse. Man havde til det sidste haabet, at den gamle Konge vilde vige tilbage for at skabe en Krise, hvori Kongemagten ikke godt kan undgaa at blive den tabende Part. Hver enkelt af Ministrene tilraadede indtrængende Kongen en Betænkning, hvori han sluttede sig til Kronprinsens bekendte Forhandlingsforslag af 3. April og erklærede, at Spørgsmaalet alene kunde løses gennem Underhandling med Sverige. Han tilføjede, at han ikke kunde give Konsulatloven sit Bifald, fordi det bestaaende konsulære Fællesskab mellem Landene alene kunde opløses ved gensidig Overenskomst.

Det bestaaende Fællesskab var, erklærede han, istandbragt ved Resolution i sammensat Statsraad og kunde alene opløses paa samme Maade. Han sluttede med at sige, at hans Kærlighed til begge Folk gjorde det umuligt for ham at sanktionere Loven.

Statsraaderne protesterede kraftig og erklærede, at Kongens Udtalelser ikke alene indeholdt en Forkastelse af et stærkt og enstemmigt Krav fra det norske Folk, men afgivne som de var paa Trods mod den norske Regerings Raad og uden Støtte hos en eneste Normand, indeholdt de et Brud paa Konstitutionen og en Krænkelse af Norges konstitutionelle Rettigheder, dets Uafhængighed og Suverænitet og kunde alene lede til Unionens Opløsning. Intet Medlem af den norske Regering, erklærede de, kunde underskrive en saadan Afgørelse som af Kongen bebudet uden fra samme Stund at have forraadt og mistet sit Fædreland.

Da Statsraaderne havde indgivet deres Afskedsansøgning, oplæste Kong Oscar et Svar, hvori han udtalte, at han ik[illegible] modtage Ansøgningerne [illegible] var aabenbart, at ingen an[illegible] Regering for Tiden kunde blive dannet. Ministrene nægtede imidlertid at tage Ansøgningerne tilbage.

Ministrene havde i Forvejen henstillet til Kongen at udsætte sin Afgørelse, indtil den samlede Regering kunde have en Konference; men Kongen havde erklæret sig ude af Stand til at efterkomme dette Ønske. Ingen Protokol over Forhandlingerne blev opsat, idet Ministrene samtlige nægtede at underskrive en saadan, og Kongens Sanktionsnægtelse er derfor konstitutionelt set at betragte som ikke eksisterende.

Den norske Presse erklærer uden Undtagelse, at Kongens Afgørelse viser, at Norge ikke længere har en Suveræn, som er villig til at følge Folkets Raad; men denne Kendsgerning vil bringe det norske Folk til at slutte sig endnu inderligere og fastere sammen i sit enstemmige Krav paa Respekt for sine grundlovsmæssige Rettigheder.

Store Menneskemasser var i Lørdags samlet udenfor Justitsdepartementets Bygning, hvor Statsminister Michelsen opholdt sig. Statsministeren søgte at komme ud gennem en Bagdør, men han blev opdaget, og Masserne bragte ham sin mest begejstrede Hyldest.

Statsministeren har henstillet til Befolkningen at iagttage absolut Ro og ikke tillade Demonstrationer af noget Slags.

London, 29de Maj. — „Daily Telegraph"s Korrespondent i København melder, at Normændene er harme, fordi Kong Oscar nægtede at rejse til Kristiania for at holde Statsraad der i Anledning af Konsulatloven.

Der gaar Rygter om Krig, og det heder, at svenske Tropper samles i Vermland.

Et andet Rygte vil vide, at Kronprinsen, som vil være tilstede ved den tyske Kronprins's Bryllup i Berlin, vil prøve at faa Tyskland og England til at øve Tryk paa Norge.

Kongen staar ved sit.

Kristiania, 29de Maj. — Statsminister Michelsen har modtaget følgende Telegram fra Kong Oscar:

„Med Hensyn til den norske Regerings Udtalelser baade i Ministeriets Afskedsansøgning og mundtlig i Statsraadet den 27. Maj, efterat jeg havde nægtet at sanktionere Konsulatloven, vil jeg paa det bestemteste protestere mod de ved disse Anledninger faldne Udtalelser mod mig og min Holdning. Jeg fastholder alt, jeg udtalte i Statsradet om mine konstitutionelle Prærogativer, og jeg forlanger, at Statsministeren offentliggør dette saa snart som muligt."

R. J. Holms Danmarkshistorie er en i sit Slags fortrinlig Bog, der ved sin klare og anskuelige Fremstilling af de væsentligste Personer og Begivenheder giver os en interessant Oversigt over Fædrelandets Historie.

Bogen burde findes i ethvert dansk Hjem, ogsaa her i Udflytterlandet.

Den gamle vil ved Læsning af den opfriske tiltalende Minder, den unge vil lære noget gavnligt.

Ifølge dens Plan synes den mig at være dobbelt brugbar i vore Børnestoler, idet den kan benyttes baade som Læse- og Lærebog.

R. J. Holms Danmarkshistorie er trykt med latinske Typer paa udmærket godt Papir og faas i Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebraska, til en Pris af $1.00, godt indbunden.